

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2019. gada 4. decembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Maksātnespējas procedūras – Regula (EK) Nr. 1346/2000 – 3. panta 1. punkts – Prasības, kas tieši izriet no maksātnespējas procedūras un ir ar to cieši saistītas – Nekustamā īpašuma pārdošana un hipotēkas nodibināšana – Maksātnespējas administratora celta prasība par spēkā neesamību – 25. panta 1. punkts – Dalībvalsts, kuras teritorijā ir uzsākta maksātnespējas procedūra, tiesu izņēmuma jurisdikcija

Lietā C-493/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Cour de cassation* (Francija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 24. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 26. jūlijā, tiesvedībā

UB

pret

VA,

Tiger SCI,

WZ, UB maksātnespējas administratora statusā,

Banque patrimoine et immobilier SA,

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs S. Rodins [*S. Rodin*], tiesneši D. Švābi [*D. Šváby*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] (referente),

ģenerālvokāts: M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- UB, VA un *Tiger SCI* vārdā – *J. Ghestin, avocat,*
- *Banque patrimoine et immobilier SA* vārdā – *P. Spinosi, avocat,*

* Tiesvedības valoda – franču.

- Francijas valdības vārdā – *D. Colas* un *D. Dubois*, kā arī *E. de Moustier*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – *M. Wilderspin*, pārstāvis,

ņemot vērā lēmumu, kas pieņemts pēc ģenerālvokāta uzklauššanas, izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Regulas (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām (OV 2000, L 160, 1. lpp.) 3. panta 1. punktu un 25. panta 1. punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp UB, no vienas puses, un VA, *Tiger SCI*, WZ – UB maksātnespējas administratora statusā – un *Banque patrimonie et immobilier SA*, no otras puses, saistībā ar UB sākotnēji piederošo nekustamo īpašumu pārdošanu un hipotēkām, ko uz šiem īpašumiem ierakstījis UB, kā arī WZ prasību atzīt, ka šie darījumi nav spēkā attiecībā uz maksātnespējīgā parādnieka mantu.

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 1346/2000

- 3 Regulas Nr. 1346/2000 2. un 6. apsvērumā ir noteikts:

“(2) Iekšējā tirgus pareizai darbībai nepieciešams, lai pārrobežu maksātnespējas procedūras darbotos efektīvi, un ir jāpieņem šī regula, lai sasniegtu mērķi, kas ietilpst tiesiskās sadarbības civillietās jomā, kā paredzēts Līguma 65. pantā.

[..]

(6) Saskaņā ar proporcionalitātes principu šajā regulā būtu jāaprobežojas tikai ar noteikumiem, kas regulē piekritību maksātnespējas procedūru sākšanai un nolēmumus, ko taisa, tieši pamatojoties uz maksātnespējas procedūrām, un kas ir cieši saistīti ar šādām procedūrām. Turklāt šajā regulā vajadzētu iekļaut noteikumus par šādu nolēmumu atzīšanu un piemērojamo tiesību aktu, kas arī atbilst iepriekšminētajam principam.”

- 4 Saskaņā ar šīs regulas 1. panta 1. punktu:

“Šī regula attiecas uz kolektīvām maksātnespējas procedūrām, kas ir saistītas ar daļēju vai pilnīgu parādnieka mantas atsavināšanu un likvidatora iecelšanu.”

- 5 Minētās regulas 3. panta “Starptautiskā piekritība” 1. punktā ir noteikts:

“Tās dalībvalsts tiesas, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, piekritībā ir sākt maksātnespējas procedūras. Sabiedrības vai juridiskas personas gadījumā juridisko adresi uzskata par galveno interešu centru, ja nav pierādījumu pretējam.”

6 Šīs pašas regulas 4. pantā ir noteikts:

“1. Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, uz maksātnespējas procedūru un tās sekām attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā šāda procedūra ir sākta, turpmāk “procedūras sākšanas valsts”.

2. Procedūras sākšanas valsts tiesību akti paredz nosacījumus šādu procedūru sākšanai, to izpildei un izbeigšanai. Cita starpā tie nosaka:

[..]

m) noteikumus attiecībā uz to juridisko aktu spēkā neesamību, atzišanu par spēkā neesošiem un nepiemērošanu, kas kaitē kreditoriem.”

7 Regulas Nr. 1346/2000 16. panta 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēts:

“Visus nolēmumus, kas sāk maksātnespējas procedūru, ko izdara dalībvalsts tiesa, kurai ir piekritība saskaņā ar 3. pantu, atzīst visās citās dalībvalstīs no brīža, kad tie stājas spēkā procedūras sākšanas valstī.”

8 Saskaņā ar šīs regulas 25. panta 1. punktu:

“Nolēmumus, ko sniegusi tiesa, kuras nolēmums par procedūras sākšanu ir atzīts saskaņā ar 16. pantu, un kas attiecas uz maksātnespējas procedūras norisi un izbeigšanu, kā arī šajā tiesā apstiprinātos mierizlīgumus atzīst bez turpmākām formalitātēm. [..]

Pirmo apakšpunktu [daļu] piemēro arī nolēmumiem, kas izriet tieši no maksātnespējas procedūrām un kas ir cieši saistīti ar tām, pat ja tos sniegusi cita tiesa.

Pirmo apakšpunktu [daļu] piemēro arī nolēmumiem attiecībā uz nodrošināšanas pasākumiem, kas veikti pēc pieprasījuma sākt maksātnespējas procedūru.”

Regula (EK) Nr. 44/2001

9 Padomes Regulas (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzišanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 1. panta 1. punktā un 2. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts:

“1. Šo regulu piemēro civillietās un komercietās neatkarīgi no tiesas iestādes būtības. To, cita starpā, nepiemēro ieņēmumu, muitas vai ar administratīviem jautājumiem saistītās lietās.

2. Šī regula neattiecas uz:

[..]

b) bankrotu, uzņēmēj sabiedrību vai citu juridisko personu likvidācijas sakarā dotiem tiesas rīkojumiem, mierizlīgumiem vai tamlīdzīgām procedūrām”.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

10 2008. gada 7. augustā *Wirecard* – atbilstoši Vācijas tiesībām dibinātā sabiedrība – saņēma no Apvienotās Karalistes tiesas rīkojumu par UB, Nīderlandes pilsoņa, īpašumu iesaldēšanu. Šajā datumā UB īpašumā bija dzīvoklis un nekustamā īpašuma kompleks Francijā.

- 11 2008. gada 22. augustā UB pie Francijas notāra parakstīja parādzīmi savai mānai VA, kurā UB atzina, ka ir parādā VA summu 500 000 EUR apmērā saistībā ar dažādiem aizdevumiem, apņēmas atmaksāt šo summu vēlākais līdz 2017. gada 22. augustam, kā arī uzlika hipotēku uz viņam Francijā piederošo dzīvokli un nekustamo īpašumu kompleksu par labu VA.
- 12 2010. gada 18. un 24. martā UB pārdeva šos nekustamos īpašumus par summām attiecīgi 395 000 EUR un 780 000 EUR apmērā *Tiger*, ko 2010. gada 25. februārī bija izveidojusi VA – viņai šajā sabiedrībā piederēja 90 % kapitāldaļu.
- 13 2011. gada 10. maijā *Croydon County Court* (Kroidonas rajona tiesa, Apvienotā Karaliste) pēc UB pieteikuma saskaņā ar Regulu Nr. 1346/2000 un attiecīgajām Apvienotās Karalistes maksātnespējas tiesību normām pasludināja UB maksātnespēju. 2011. gada 1. jūlijā WZ tika iecelts par UB maksātnespējas administratoru, un šī iecelšana stājās spēkā 2011. gada 6. jūlijā.
- 14 Pēc WZ lūguma *Croydon County Court* (Kroidonas rajona tiesa) atļāva viņam 2011. gada 26. oktobrī celt prasību Francijas tiesās, lai, pirmkārt, tiktu reģistrēts rikojums par maksātnespējas pasludināšanu un, otrkārt, tiktu pieņemts nolēmums, kurā tiktu atzīts, ka šī sprieduma 12. punktā minēto nekustamo īpašumu pārdošana, kā arī hipotēku uzlikšana uz šiem īpašumiem par labu VA (turpmāk tekstā – “attiecīgie pārdošanas un hipotēku darījumi), ir darījumi bez faktiskas vai nozīmīgas atlidzības attiecīgo Apvienotās Karalistes maksātnespējas tiesību normu izpratnē. Tādējādi WZ vēlējas, lai tiktu pieņemts nolēmums, ar ko šie nekustamie īpašumi tiktu iekļauti maksātnespējīgā UB mantā, lai tos varētu realizēt.
- 15 2011. gada 12. decembrī WZ, rikojojies kā UB maksātnespējas administrators, cēla prasību *tribunal de grande instance de Paris* [Parīzes Vispārējā pirmās instances tiesā] (Francija) pret UB, VA un *Tiger*, lai tiktu atzīts, ka attiecīgie pārdošanas un hipotēku darījumi nav spēkā attiecībā uz parādnieka mantu. *Banque patrimoine et immobilier*, kura bija finansējusi šo nekustamo īpašumu iegādi, iestājās lietā.
- 16 Uzskatot, ka UB, nesniegdams pietiekamu informāciju par to, ka pastāv neatklāti aktīvi, kas neatrodas Apvienotajā Karalistē, nav izpildījis savus likumā paredzētos pienākumus, *Croydon County Court* (Kroidonas rajona tiesa) 2012. gada 3. jūlijā izdeva rikojumu, ar ko automātiskais maksātnespējas procedūras izbeigšanas termiņš tika apturēts uz laiku, kamēr UB nebūs izpildījis šos pienākumus. 2013. gada 19. novembrī šī tiesa visbeidzot nolēma atcelt šo apturēšanu un nosprieda, ka UB maksātnespējas procedūras izbeigšanas termiņš ir šī sprieduma pasludināšanas diena.
- 17 Šajā pašā dienā pasludinātajā spriedumā *tribunal grande instance de Paris* nosprieda, ka attiecīgie pārdošanas un hipotēku darījumi nav spēkā attiecībā uz maksātnespējas administratoru līdz kreditoriem parādā atlikušās summas apmēram. 2016. gada 13. maijā *cour d'appel de Paris* [Parīzes apelācijas tiesa] (Francija) ne tikai atstāja spēkā minēto spriedumu, bet arī nosprieda, ka tas nebūtu jāierobežo šādā veidā.
- 18 UB par šo spriedumu cēla kasācijas sūdzību *Cour de cassation* [Kasācijas tiesā], (Francija). VA un *Tiger*, tāpat kā WZ, rikojojies kā UB maksātnespējas administrators, cēla pretapelācijas sūdzību par šo pašu minēto spriedumu. Savu apelācijas sūdzību pamatojumam UB, VA un *Tiger* apgalvo, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 1. punktu tās dalībvalsts tiesas, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, jurisdikcijā ir sākt maksātnespējas procedūras. Tie arī norādīja, ka Tiesa 2009. gada 12. februāra spriedumā *Seagon* (C-339/07, EU:C:2009:83) un 2014. gada 16. janvāra spriedumā *Schmid* (C-328/12, EU:C:2014:6) nosprieda, ka šī tiesību norma ir interpretējama tādējādi, ka tās dalībvalsts tiesu, kuras teritorijā ir tikusi uzsākta maksātnespējas procedūra, jurisdikcijā ir ar maksātnespēju pamatota apstrīdēšanas prasība. UB, VA un *Tiger* uzskata, ka vienīgi Apvienotās Karalistes tiesu jurisdikcijā bija lemt par prasību par attiecīgo pārdošanas un hipotēku darījumu spēkā neesamību, jo maksātnespējas procedūra pret UB tika uzsākta Apvienotajā Karalistē. Līdz ar to, atteikdamās pēc savas ierosmes atzīt, ka tai nav jurisdikcijas, *cour d'appel de Paris* esot pārkāpusi Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 1. punktu.

- 19 WZ apgalvo, ka Francijas tiesu starptautiskā jurisdikcija šajā lietā izrietot no *Croydon County Court* (Kroidonas rajona tiesa) 2011. gada 26. oktobra nolēmuma, kurā šī tiesa esot atļāvusi WZ celt prasību Francijas tiesās. Saskaņā ar Regulas Nr. 1346/2000 25. panta 1. punktu šis nolēmums Francijā ir jāatzīst bez turpmākām formalitātēm.
- 20 Iesniedzējtiesa norāda, ka no Tiesas judikatūras attiecībā uz Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 1. punktu izriet, ka to dalībvalstu tiesu, kuras uzsākušas maksātnespējas procedūru, jurisdikcijā ir lemt par apstrīdēšanas prasību, kas pamatota ar maksātnespēju. Šai tiesai tomēr rodas šaubas par prasības šajā lietā kvalifikāciju un saikni starp šo Regulas Nr. 1346/2000 tiesību normu un tās 25. panta 1. punktu, lai varētu noteikt, kurai tiesai ir starptautiskā jurisdikcija izskatīt strīdu pamatlietā.
- 21 Šādos apstākļos *Cour de cassation* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai maksātnespējas administratora, ko ir iecēlusi dalībvalsts tiesa, kura ir uzsākusi maksātnespējas procesu, celta prasība ar mērķi panākt, ka tiek atzīts, ka attiecībā uz šo procesu nav piemērojamas hipotēkas, kas ir reģistrētas attiecībā uz parādnieka nekustamajiem īpašumiem citā dalībvalstī, kā arī šajā dalībvalstī īstenotā šo īpašumu pārdošana, ar mērķi atgriezt šos īpašumus parādnieka mantā, izriet tieši no maksātnespējas procesa un ir cieši ar to saistīta?
- 2) Apstiprinošās atbildes gadījumā – vai maksātnespējas procesa uzsākšanas dalībvalsts tiesām ir izņēmuma jurisdikcija šīs maksātnespējas administratora celtās prasības izskatīšanai vai, tieši pretēji, tikai nekustamo īpašumu atrašanās vietas dalībvalsts tiesām ir jurisdikcija šajā gadījumā, vai arī starp šīm dažādajām jurisdikcijām pastāv konkurējošā jurisdikcija un ar kādiem nosacījumiem?
- 3) Vai nolēmums, ar kuru tās dalībvalsts tiesa, kas ir uzsākusi maksātnespējas procesu, maksātnespējas administratoram dod tiesības celt prasību citā dalībvalstī, ja tā principā ietilpst tiesas, kas ir uzsākusi procesu, jurisdikcijā, var noteikt šīs citas valsts jurisdikciju, it īpaši tāpēc, ka šis nolēmums var tikt kvalificēts kā nolēmums par maksātnespējas procesa norisi Regulas [Nr. 1346/2000] 25. panta 1. punkta izpratnē un tādēļ to var atzīt bez jebkādas citas formalitātes, piemērojot šo tiesību normu?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo un otro jautājumu

- 22 Ar pirmo un otro jautājumu, kuri ir jāaplūko kopā, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka maksātnespējas administratora, ko iecēlusi tās dalībvalsts tiesa, kuras teritorijā tika uzsākta maksātnespējas procedūra, celta prasība, kuras mērķis ir atzīt, ka nekustamā īpašuma, kas atrodas citā dalībvalstī, pārdošana, kā arī uz šo īpašumu uzliktā hipotēka nav spēkā attiecībā uz kreditoru kopumu, ietilpst pirmās dalībvalsts tiesu izņēmuma jurisdikcijā.
- 23 Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 1. punktā izņēmuma jurisdikcija sākt maksātnespējas procesu ir piešķirta tās dalībvalsts tiesai, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs (spriedums, 2018. gada 14. novembris, *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 24 Ir jānosaka, vai šī tiesību norma ir interpretējama tādējādi, ka šī izņēmuma jurisdikcija attiecas arī uz prasību par iepriekšēju juridisko aktu, kas kaitē kreditoru kopuma tiesībām, spēkā neesamību kā pamatlietā.

- 25 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka, pamatojoties uz Regulas Nr. 1346/2000 6. apsvērumu un rūpēm nodrošināt šīs regulas lietderīgo iedarbību, Tiesa nosprieda, ka minētās regulas 3. panta 1. punktā tiesām tajā dalībvalstī, kuras kompetencē ir uzsākt maksātnespējas procedūru, ir noteikta starptautiskā jurisdikcija izskatīt tieši no šīs procedūras izrietošas un ar to cieši saistītās prasības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 19. aprīlis, *F-Tex*, C-213/10, EU:C:2012:215, 26. un 27. punkts, kā arī tajos minētā jurisdikcija).
- 26 Lai noteiktu, vai prasība ietilpst tās dalībvalsts tiesu starptautiskajā jurisdikcijā, kuras teritorijā tika uzsākta maksātnespējas procedūra, ir jānosaka, vai šī prasība atbilst abiem kumulatīvajiem kritērijiem.
- 27 Saistībā ar pirmo kritēriju, lai noteiktu vai prasība izriet tieši no maksātnespējas procedūras, ir jānorāda, ka no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka noteicošais elements, lai noteiktu jomu, uz kuru attiecas prasība, ir nevis tās procesuālais konteksts, bet gan prasības juridiskais pamats. Saskaņā ar šādu pieeju ir jāizvērtē, vai šīs prasības pamatā esošās tiesības vai saistības izriet no kopīgiem civiltiesību un komerciesību noteikumiem vai arī no atkāpes ietverošiem noteikumiem, kas ir raksturīgi maksātnespējas procedūrām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 9. novembris, *Tünkers France* un *Tünkers Maschinenbau*, C-641/16, EU:C:2017:847, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 28 Attiecībā uz otro kritēriju, lai noteiktu, vai prasība ir cieši saistīta ar maksātnespējas procedūru, no pastāvīgās judikatūras arī izriet, ka izšķirošs faktors, lai noteiktu, vai ir piemērojams Regulas Nr. 44/2001 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētais izņēmums, ir tas, cik cieša ir saikne starp celto prasību un maksātnespējas procedūru (spriedums, 2017. gada 9. novembris, *Tünkers France* un *Tünkers Maschinenbau*, C-641/16, EU:C:2017:847, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 29 Otrkārt, Tiesa no attiecīgo Regulu Nr. 44/2001 un Nr. 1346/2000 piemērošanas jomu analīzes, kā arī Regulas Nr. 1346/2000 mērķiem secināja, ka šīs regulas 3. panta 1. punktā minētajām tiesām tajā dalībvalstī, kuras teritorijā tika uzsākta maksātnespējas procedūra, ir izņēmuma jurisdikcija izskatīt tieši no šīs procedūras izrietošas un ar to cieši saistītās prasības (šajā nozīmē skat. spriedumu 2018. gada 14. novembris, *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, 36. punkts).
- 30 Šajā gadījumā no iesniedzējtiesas sniegtās informācijas izriet, ka, pirmkārt, pamatlietā aplūkotās prasības juridiskais pamats ir Apvienotās Karalistes tiesību normas, kuras ir īpaši saistītas ar maksātnespēju. Otrkārt, šo prasību – ņemot vērā pārbaudi, kas šajā jautājumā jāveic iesniedzējtiesai, – cēla UB maksātnespējas administrators, veicot savu vispārējo uzdevumu pārvaldīt un likvidēt parādnieka mantas aktīvus kreditoru interesēs.
- 31 Tādējādi maksātnespējas administratora, ko iecēlusi tās dalībvalsts tiesa, kurā uzsāka maksātnespējas procedūra, celta prasība, kāda tā ir pamatlietā un kuras mērķis ir atzīt, ka hipotēkas, kas ierakstītas uz nekustamajiem īpašumiem, kuri atrodas citā dalībvalstī, kā arī šo nekustamo īpašumu pārdošanas darījumi nav spēkā attiecībā uz parādnieka mantu, tieši izriet no šīs procedūras un ir ar to cieši saistīta.
- 32 No šī sprieduma 27.–31. punktā minētajiem apsvērumiem izriet, ka šāda prasība ietilpst tās dalībvalsts tiesu izņēmuma jurisdikcijā, kurā tika uzsākta maksātnespējas procedūra.
- 33 Šādu argumentāciju nevar apšaubīt ar to, ka prasība pamatlietā attiecas uz nekustamajiem īpašumiem, kuri atrodas tās dalībvalsts teritorijā, kas nav dalībvalsts, kurā tika uzsākta maksātnespējas procedūra.
- 34 Regulā Nr. 1346/2000 nav paredzēts neviens noteikums, kurā nekustamo īpašumu atrašanās vietas tiesām būtu piešķirta starptautiskā jurisdikcija izskatīt prasību iekļaut šos īpašumus atpakaļ maksātnespējas procedūrā noteiktajā parādnieka mantā. Turklāt visu ar maksātnespēju tieši saistītu prasību koncentrēšana tās dalībvalsts tiesās, kuras teritorijā šī procedūra ir tikusi uzsākta, atbilst arī

pārrobežu maksātnespējas procedūru, kas minētas Regulas Nr. 1346/2000 2. un 8. apsvērumā, efektivitātes un izskatīšanas ātruma uzlabošanas mērķim (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 14. novembris, *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 35 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo un otro jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka maksātnespējas administratora, ko iecēlusi tās dalībvalsts tiesa, kuras teritorijā tika uzsāka maksātnespējas procedūra, celta prasība, kuras mērķis ir atzīt, ka nekustamā īpašuma, kas atrodas citā dalībvalstī, pārdošana, kā arī uz to uzliktā hipotēka nav spēkā attiecībā uz kreditoru kopumu, ietilpst pirmās dalībvalsts tiesu izņēmuma jurisdikcijā.

Par trešo jautājumu

- 36 Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 1346/2000 25. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka sekas dalībvalsts, kurā uzsākta maksātnespējas procedūra, tiesas nolēmumam, ar ko maksātnespējas administratoram ir atļauts celt prasību citā dalībvalstī, pat ja šī prasība ietilpst šīs tiesas izņēmuma jurisdikcijā, ir tādas, ka ar to šīs otras dalībvalsts tiesām tiek piešķirta starptautiskā jurisdikcija.
- 37 Regulas Nr. 1346/2000 25. panta 1. punkta pirmajā daļā ir noteikts, ka nolēmumus, ko sniegusi tiesa, kuras nolēmums par procedūras sākšanu ir atzīts saskaņā ar šīs regulas 16. pantu, un kas attiecas uz maksātnespējas procedūras norisi un izbeigšanu, atzīst bez turpmākām formalitātēm. 1. punkta otrajā daļā ir precizēts, ka pirmo daļu piemēro arī nolēmumiem, kas izriet tieši no maksātnespējas procedūrām un kas ir cieši saistīti ar tām, pat ja tos pieņēmusi cita tiesa.
- 38 Regulas Nr. 1346/2000 25. panta 1. punktu nevar interpretēt tādā nozīmē, ka ar to tiek apšaubīta dalībvalsts, kuras teritorijā maksātnespējas procedūra tika uzsākta, tiesu starptautiskā jurisdikcija izskatīt prasības, kas izriet tieši no šīs procedūras un kas ir cieši ar to saistītas.
- 39 Katrā ziņā šajā pantā ir paredzēta vienkāršota sistēma nolēmumu par [maksātnespējas procedūru] sākšanu atzīšanai un izpildei, nevis starptautiskās jurisdikcijas piešķiršanas mehānisms par labu citai tiesai, kas nav tiesa, kurai saskaņā ar Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 1. punktu ir izņēmuma jurisdikcija.
- 40 Šajā ziņā Tiesa ir nospriedusi, ka Regulas Nr. 1346/2000 25. panta 1. punkta otrā daļa attiecas tikai uz tādu nolēmumu atzīšanu un izpildes spēku, kas izriet tieši no maksātnespējas procedūras un kas ir cieši saistīti ar to, pat ja tos pieņēmusi cita tiesa tās dalībvalsts teritorijā, kurā tika uzsākta maksātnespējas procedūra. Šajā tiesību normā tāpat ir tikai atzīta iespēja, ka tās dalībvalsts tiesas, kuras teritorijā ir uzsākta maksātnespējas procedūra saskaņā ar šīs regulas 3. panta 1. punktu, arī var izskatīt prasību, kas tieši izriet no šīs procedūras un ir cieši saistīta ar to, neraugoties uz to, vai tā ir tiesa, kura uzsākusi maksātnespējas procedūru atbilstoši minētajam 3. panta 1. punktam, vai arī cita šīs pašas dalībvalsts tiesa, kurai ir teritoriālā vai materiālā jurisdikcija (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 14. novembris, *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 41 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1346/2000 25. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka sekas dalībvalsts, kurā uzsākta maksātnespējas procedūra, tiesas nolēmumam, ar ko maksātnespējas administratoram ir atļauts celt prasību citā dalībvalstī, pat ja šī prasība ietilpst šīs tiesas izņēmuma jurisdikcijā, nevar būt tādas, ka ar to šīs otras dalībvalsts tiesām tiek piešķirta starptautiskā jurisdikcija.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 42 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

- 1) **Padomes Regulas (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka maksātnespējas administratora, ko iecēlusi tās dalībvalsts tiesa, kuras teritorijā tika uzsāka maksātnespējas procedūra, celta prasība, kuras mērķis ir atzīt, ka nekustamā īpašuma, kas atrodas citā dalībvalstī, pārdošana, kā arī uz to uzliktā hipotēka nav spēkā attiecībā uz kreditoru kopumu, ietilpst pirmās dalībvalsts tiesu izņēmuma jurisdikcijā.**
- 2) **Regulas Nr. 1346/2000 25. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka sekas dalībvalsts, kurā uzsākta maksātnespējas procedūra, tiesas nolēmumam, ar ko maksātnespējas administratoram ir atļauts celt prasību citā dalībvalstī, pat ja šī prasība ietilpst šīs tiesas izņēmuma jurisdikcijā, nevar būt tādas, ka ar to šīs otras dalībvalsts tiesām tiek piešķirta starptautiskā jurisdikcija.**

[Paraksti]